

Hüzünlü Bir Akşam Üstü

– nurcan-dogru · 21 Mart 2024



Hüzünlü bir akşam üstüydü
Hava soğuk ve kırılgan
Narin bedeni solgun ve ümitsiz
El kol hareketi, yüz ifadesi tam bir uyum içerisinde

Çocuklar oyunlar oynuyorlar kurduğu bahçede
Her çocuk ayrı özel, ayrı ayrı güzel
Ürperiyor yüreği bir çocuğun ki kadar ürkek
Gülerken gece kâbusları çöküyor üstüne

Hüzünleri ve acıları çıkıyor birer birer gün yüzüne
Yaşamı, varoluşu, insan olmayı sorguluyor kendince
İçinde büyüttüğü masal şehrini görmek istiyor

Hayallerinde büyüttüğü aşkı yaşamak

Saçlarının okşanmasını isterdi örneğin,
Usulce, sıcak sıcak, ıslak ve nemli bir buse almak.
Kulağına fısıldanan kelimeler arasında,

Gökyüzünün maviliklerine uzanmak,
Bir masal içinde masalı yaşamak.

Koşup oynamak isterdi gönlünce
Çocukluğunda hiç olmadığı kadar
Bisikletin tekerini peşinden koşturmak
Lüle lüle saçlarını rüzgarda savurmak
Girdiği yaşam denen labirentte kaybolmamak

Korku ile uyandığı her sabah
Kuşlar haberler getiriyorlardı kanatlarıyla
Değişimi haber salıyorlardı cıvıldaşmalarıyla
Her bir basamağın rengi değişiyordu

Ve yaşam son hız umarsızca devam ediyordu
Fırtına etrafındaki herşeyi savurup
Yolları onun için temizliyorlardı.

Berraklaşıyordu bulanık sular

Kekik kokulu yari görüldüğü zaman
'İnatçı kız aferin' diyordu çoğu zaman
Gökyüzüne uçurduğu uçurtmasından
Gülümsüyordu tüm ihtişamıyla yaşam